Ч. 68. Пятниця 9 цьвітня (27 марта) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З'їзди монархів. — Політичне убийство в Константинополи і демонстраций. — Заверуха в Туреччині. — Зміна 29 артикулу берлиньского договору.

Супротив вістий о стрічи німецкої пари цісарскої з заграничними володарями доносять з Венеції, що італїяньска пара королївска удала ся ві второк до Венеції, де повитає прибуваючу там німецку пару цісарску. Стріча відбуде ся в присутности князя Більова і італїяньского міністра справ заграничних Тіттоніого. — З другої сторони доносять, що цар зложить візиту королеви Едвардови в Льондонї. Також впевняють, що цар і цісар Вільгельм з'їдуть ся і сего року на водах берлиньского моря. — Після послідних вістий анґлїйска пара королївска поїде сего року на остров Корфу, де буде в гостинї у німецкої пари цісарскої.

З Константинополя доносять о довершенім там оногди замаху на редактора часописи „Сербесті“ Гассана Фемі бея. Виновником замаху був один висший офіцир; до редактора стрілив пять разів з револьвера на мості, котрого стерегли вояки. Загально підозрівають, що замах був уложений молодотурецким комітетом. Гассан Фемі бей був перше офіцирок, а вигнаний з краю удав ся до Парижа. Горячий приклонник автономії, по повороті до краю видавав за гроші Сабаг еддіна поступово радикальну часопись „Сербесті“, в котрій домагав ся автономії для турецких провінций. — Вчера по полудни відбули ся в Константинополи збори з протестом против убийства. Около 1000 слухачів висших шкіл устроїло перед Портою велику демонстрацию. Великий везир хотів приймити лише депутацию демонструючих, однак вкінци мусів сам вийти до демонстрантів. Демонстранти домагали ся, аби убийника вислїджено і повішено. Великий везир обіцяв то зробити. Відтак товпа удала ся перед редакциї часописий „Ікдам“ і „Єні Газетта“ і устроїла перед ними маніфестацию. Демонстровано відтак против молодотурецкого комітету. Турецкий парлямент по оживленій дискусиї, помимо супротивленя кількох молодотурецких послів приймив інтерпеляцию до великого везира в справі згаданого убийства. — Молодотурки заперечують, немов би в гру входило тут полїтичне убийство. Мимо того противники молодотурків використовують убийство против комітету. — Нині в часї повороту заносить ся на великі демонстрациї. По місті переходять численні войскові патрулї.

Від минувшого року по наданю конституциї в Туреччинї піднялась на Балканї заверуха, обіймаючи що раз то нові краї. Тепер прийшла черга на Грецию, котрої населене, підбуроване аґітаторами, ворохобить ся і демонструє, як то стало ся в Атенах, де товпа кинула ся на парлямент а відтак викрикувала перед королївскою палатою. Телеґрами з Атен донесли, що Грециї грозить революция, котрої метою змусити короля Юрия до зложення корони. Після тих вістий викрито заговір официрів, що хотіли зложити короля з престола а проголосити пануючим девятилїтного внука короля а сина наслїдника престола. Грізнїйший від сего заговір мав повстати серед широких верств населеня, щоби відобрати королеви належні єму права, полишаючи єго лише дїдичним зверхником а розширяючи права парляменту. Ті заговірники, на котрих чолї стоїть радикальне сторонництво, закидають пануючій королївскій родинї, що заходить ся лише коло збільшеня власного майна а не дбає про край і не скористала з так доброї нагоди, щоби забрати Крету, коли то Австрия прилучила Боснїю і Герцеґовину, Болгария проголосила ся

Коминок з червоної комнати.

З анґлїйского — К. Гофмана.

I.

Було то день перед своїм від'їздом, вечером, коли Фультон Блендер оповідав панні Моллі Петнем о коминку з червоної комнати в домі свого вітця. Цілий день їхали через пустиню, через безконечне море жовтих пісків обмежених на овиді фіолєтною смугою далеких скал.

В кождім случаю було то дивне сполучене гадок, яке в тім дивнім окруженю привело єму на память той старосьвітский домок при 21-ій улицї Нового Йорку. В перший хвили сам не знав, звідки взяли ся у него нині ті спомини. Однако коли вечер темними крилами окрив сьвіт, коли на небі замиготїли перші звізди — упала немов би полуда з єго очий. Зрозумів, що залюбив ся — як то кажуть — по уши в молоденькій Моллі Петнем і звідси та дивна охота подїлити ся з нею дорогими споминами свого житя.

— Уявіть собі такий старосьвітский коминок — говорив півголосом зовсім заглублений в своїх гадках. З віддаленя доходив ворколтивий голос тітки Лукиї, котра кликала молоду дівчину на спочинок, бо шатра були вже уставлені і всьо було приготовлене до нічліґу. Фультон не уважаючи на те, оповідав:

— Коминок з мармору. На рогах були ваннї грозди, по серединї, над огнем, ангел.... бідолаха виглядав як упечений. Обите було в комнатї червоне в золоті листки. До того обстава з дївочих часів моєї матери. Темний оріхстоль королевої Вікториї. Як на нинїшний смак було то може обридливе. Я цїлою душею був привязаний до тої комнати, до найдрібнїйшої річи Але я нуджу вас своїм оповіданєм; панї певно змучені?

— Зовсім нї — відповіла Моллі лаґідно.

— Справдї, паню то не нудить? Перший раз чую нині потребу відкрити комусь моє серце. Видко туга за вітчиною обудила ся в менї. Ба, атже то вже десять лїт минає, від коли я покинув родинний дім. Нераз, правда, стрічав я земляків, але все старав ся я оминати їх товариства. Аж від коли я пізнав вас, панї, обгорнула мене непоборима охота повороту.... Я мав ледве 15 лїт, коли моя мати умерла. Памятаю єї все в тій червоній комнатї. Чи то подер одїне, чи скалїчив палець, чи дістав тяжку задачу в школї, зі всім біг я все до моєї матери. Був то без сумніву бридкий, старосьвітский дім. Чи панї знають тамті околицї? Чи 21 улиця дуже змінила ся? Тодї був то тихий закуток.

— О, так; рух торговельний, великоміський чим раз більше обхоплює ту дїльницю. Побудовано там нові доми, заложено богато склепів.

— Властиво, коли о тім гадаю, не можу зрозуміти, яким способом моя мати увійшла до нашої родини — говорив дальше Фультон ідучи за ходом думок. — Ми Блендерси з роду уперті, похопні до сварнї, а она противно, була олицетворенєм доброти і лаґідности. Яка шкода, що панї єї не знали!

— О так і я була би щаслива, як би була могла знати вашу матір — відповіла Моллі сердечно і подала єму руку, яку він пристрастно стиснув.

Тревало то ледве хвилю, відтак він похопив ся і випустив єї долоню. Якже міг він, бездомний волоцюга, думати о Моллі Петнем? Аби розмові надати напрям більше рівнодушний, хотів знов вернути до оповіданя о червоній комнатї з старосьвітским коминком.

— Там, в тій комнатї відбуло ся також... — нагле перервав собі. — Панї може знають, що я поріжнив ся з вітцем.

— Так, властиво я щось о тім чула — відповіла Моллі, удаючи рівнодушність.

В дійсности була она знаменито о тій пригодї повідомлена тїткою Лукиєю, бо та пригода в своїм часї живо займала скандальну хронїку Нового Йорку, котрого загальна опінїя заявила ся за вітцем Адамом Блендерсом против сина.

— Так — говорив Фультон дальше — в тій комнатї, в єї комнатї уважав він відповідним заявити менї, що має намір другий раз женити ся.

Хвилю Моллі мовчала. Глубоке співчутє обудило ся в єї серци для того бідного заточника, котрий з такою релїґійною почестию беріг память своєї матери. Однако незабаром чувство справедливости взяло в ній гору і напів поважно, напів жартобливо відповіла:

независимим королівством, загорнувши Румелію а Туреччина відзискала Новобазарский санджак. Невироблена політично товпа признае справедливим той закид, не здаючи собі справи, що коли би Греция загорнула Крету, то мала би до діла не з Туреччиною, але з чотирма державами Анґлією, Італією, Росиєю і Франциєю, котрі виконують надзір над Кретою, удержуючи там свої залоги а на єї мори воєнні кораблї.

В справі зміни 29 артикулу берлиньского договору, доносять з Риму: Уступ 6 арт. 29 берлиньскої умови, котрий відносить ся до Чорногори, звучить: „Пристань Антівари і всї чорногорскі пристанї мають бути замкнені для воєнних суден всїх народностий“. Уступ той не буде змінений.

Будуть змінені за те уступи 5, 7—11, що звучать: „Чорногора не може мати анї воєнних суден анї воєнної фляґи. Твердинї положені на чорногорскій области між озером (Скутарі) і побережем мають бути збурені; на їх місце не сьміють будовати ся нові. Морску і санітарну поліцию в Антівари і вздовж чорногорского побережа виконуе Австро-Угорщина за помочію легких побережних суден. Чорногора приймає морске законодавство обовязуюче в Дальматиї. Австро Угорщина зобовязуе ся охороняти торговельну фляґу чорногорску своєю консулярною властею; Чорногора порозуміє ся з Австро Угорщиною що-до права вибудувати на своїй території дорогу і зелїзницю. На тих дорогах буде мати запевнену свободу комунікациї“.

Новинки.

Львів, дня 8-го цьвітня 1909

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобжиньский виїхав на один тиждень на сьвяточний відпочинок за границю.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер віроісповідань і просьвіти іменував надзвичайного професора ботаніки і товарознавства при львівскій політехніцї, Адама Мавріціо членом комісиї іспитової для II іспиту державного на видїлї хемії технічної в львівскій політехніцї. — Гал. Дирекция почт перенесла практикантів почтових Брон. Попелюха до Коломиї, Никол. Шкврика до Самбора.

— **Урльоповане резервістів** розпічне ся — як доносять віденьскі ґазети — по Великодних сьвятах. З резервістів покликаних до віддїлів стоячих залогою в Боснї і над сербскою границею, будуть пущені до дому насамперед ті, що буле найперше покликані, а відтак буде відбувати ся постепенно урльоповане пізнїйше покликаних. До половини мая будуть всї увільнені, а босаньскі ґарнізони вернуть знов до нормального стану.

— **Хитрий мантій.** Вчера арештовано якогось Станислава Гловацкого, котрий в хитрий спосіб виманив від богато людий досить значні суми. Показуючи картку льотерийну „на Лїнц“, на котру віби то мав виграти терно за 70 сот., виманив від служниці Катерини Мурин 10 К і золотий перстінь вартости 6 К; від Ів. Марущака, функционара зелїзничого титулом позички 48 К, а крім того забрав єму з дому годинник вартости 12 К; від прачки Катерини Заграйчук виманив книжочку каси ощадности на 44 К; від пожарника Адама Мазурчака 20 К. Всїм пошкодованим представляв ся під всїлякими назвисками, а на поліциї оправдував ся тим, що він лиш позичав гроші і предмети. Мантія замкнено поки що в поліцийнім арешті.

— **Самоубийства.** О подвійнім самоубийстві доносять із Сянока: Урядник тутешної фабрики ваґонів Маряняк з Варшави застрілив ся перед кількома днями. В листї подав, що причиною самоубийства була нещаслива любов до панни М. Райхівної, бухгальтерки філїї машин до шитя Зінґера. За єго примірои пішла і панна Райхівна. Она поїхала до Львова, купила револьвер, вернула до Сянока і тут в ночи застрілила ся. Завізваний лїкар сконстатував лиш смерть. Райхівна мала лїт 20 і була донькою трафіканта. — У Відни на гробі свого батька відобрав собі житє звістний архітект віденьский Оскар Марморек. Причиною самоубийства, як доносить віденьскі ґазети, були неудачні спекуляциї, які Марморек переводив між иншими і у Львові. — В Петербурзї відобрав собі житє гр. Остен - Сакен, а причиною самоубийства були лихі відносини материяльні.

— **Дрібні вісти.** Звертаємо увагу на то, що в посмертній згадцї про бл. п. о. Залуцкого в ч. 66 „Народ. Часоп.“ хибно було подано, мов би брат покійника о. Алексій Залуцкий, парох Буракївки, помер; о. Алексій жиє і тїшить ся добрим здоровлем. — На памятник Шевченка в Києві зібрано доси у Львові на книжочку ч. 5555 Краєвого Союза кредитового 329·51 кор. — Антін Волошин, господар з Батятич, жовківского повіта, дав знати тутешній поліциї, що єму втекла жінка Анна, забравши 60 кор. на дорогу а полишивши 6 дітий. — О. Семенова з Коломиї признав львівский суд духовний яко друга інстанция (єго судив вже станиславівский суд духовний яко перша інстанция) виновним і засудив на перенесене з Коломиї на иншу парохію, на один тиждень реколекций і на покрите коштів процесу. — Краєва Рада шкільна постановила вибудувати 1-кл. школу з Кільчицях рустикальних, самбірского округа. — Міска комісия похоронна постановила перейняти похоронне заведене в заряд громади з днем 1 мая. — Служниця Мария Кулик вилила на приватного інжинїра Германа Шерцера шафлик помий, коли входив в браму реальности ч. 14 при ул. Янівскій а на поліциї оправдувала ся тим, що зробила то з жартів. — Юл. Козакови на Вульцї вкрадено минувшої ночи 7 курок і 3 крілики загальної вартости 40 кор., а до пивниці І. Климкевича при ул. Академічній ч. 24 добули ся злодії і забрали 25 фляшок шампана, 7 фляшок токайского вина, 1 фляшку бенедиктинки і богато яблок, всего разом на 160 кор. — Казимир Боґуцкий, 12-лїтний ученик ґімназияльний, стріляючи з фльоберта, пострілив ся в ногу. Стация ратункова виймила єму кулю з ноги і відставила єго до дому.

— **Катедра українськоі історії на черновецкім університеті.** Дня 31. марта удали ся представителї черновецких українських академ. товариств дд. Галіп і Цісик до декана фільософічного видїлу, щоб розпитати ся, як стоїть справа з заложенем катедри для української історії. Декан др. Чапек заявив, що фільософічний видїл занимав ся меморияламн переданими українськими і румуньскими студентами в справі заложеня катедри їх історії і віднїс ся до сих заходів прихильно, заявивши ся за такими катедрами тільки з німецкою викладовою мовою. В такім разї катедра для історії східної Европи малаб бути знесена. Тепер ціла справа находить ся — сказав др. Чапек — в міністерстві просьвіти.

— **Масовий процес на Буковині.** Дня 14. цьвітня зачне ся перед черновецким судом розправа против 257 селян з Красна-Ільска, яких обжаловано за те, що они вирубали кавалок ліса (7 кільом. довжини а 3 метри ширини), який належить баронови Александрови Стирчови, опираючись на тім, що та частина ліса є громадскою власностию. Розправа буде тревати десять днів і покликано до неї 18 сьвідків. — В сій справі вніс посол Ісопескул-Грекул подане до цїсаря о помилуване.

Чи не поділились? До бюра правничої поради в Катеринбурзї в Росиї прийшов недавно тому незвичайний клієнт. Коли дижурний адвокат Тюшев спитав єго, чого єму треба, той попросив зажадати від начальства належні єму гроші, яких не виплачено єму за єго працю. Адвокат почав допитуватись, за яку саме працю, а той оповів коротко, що був при тюрмі катом і повісив в 1906 і 1907 р. 16 осіб. За кожду голову обіцяли єму по 10 рублїв, а заплатили всього 100 рублїв. Недоплачені 60 рублїв кат хотїв випроцесувати від начальства, але адвокат не хотів підняти ся тої задачі. Мабуть подумав собі, що з чиновниками, котрі очевидно навіть з катом ділять ся, можна їсти й пити, але процесувати ся з ними — крий нас Боже!

— **Злочин грецкого офіцира.** Дивувати ся, що в найнизших, найнужденнїйших, наскрізь темних верствах суспільности, де не може дійти ніякий луч благороднїйшого чувства, ніяке слово просьвіти, знаходить ся такі Чабаки, коли не менше люті зьвірі бувають і в тих краях, де їх хиба би зовсім не можна сподївати ся, як ось показує слїдуюча подія, про котру доносять з Атин: Грецкий офіцир, поручник Трізер, котрий перед кількома місяцями оженив ся з донькою американьского консуля Ґріґзона, Алісиєю, а котрого дружбою взглядно сьвідком при вінчаню був один з князів королівского роду, хотів убити сестру своєї жінки, в тім намірі, щоби велике майно, яке она дістала в спадщинї, припало ціле єго жінцї. Він звабив сестру до свого воза і повіз

— Чейже ваш отець був повнолітний...

— Так! — признав. — Провиною то не було, мав впрочім право робити, так як хотїв. Але ми тоді змінили слова, які не повинні були нїколи упасти межи вітцем а сином. Отець ставив услівя що до мого поведеня супротив тамтої женщини, яку менї накинув на мачоху... До того була то якась акторка чи хористка, як пані може чули.

— Може бути, що я щось о тім чула, однако не пригадую собі. На кождий спосіб тїшить ся она великим поважанем в товаристві і веде взірцеве житє.

Блендер заскреготав зубами. В тій хвили учули они голос тїтки Лукиї над собою:

— Марш до ліжка! Пора спати. Дуже вас перепрашаю, пане Блендер, що моя сестріниця так довго пе дала вам спати. Ви змучені і завтра жде вас довга дорога назад до Йоппи.

Блендер висказав кілька слів подяки, відтак набравши відваги, спитав:

— Чи вільно менї буде зложити паням візиту, коли верну на весну?

— Якто? Ви хочете відвідати Америку?

— Не лиш відвідати. Маю надію, що полишу ся там на все.

II.

—Ого! Як бачу, мій син, непотріб, повернув — замітив Адам Блендер до жінки, відриваючи ся від ґазети, яку все читав при каві рано.

Пані Блендер відповіла весело:

— Знаєш, мій дорогий, аж тепер розумію, длячого я в своїм часї залюбила ся в тобі. Та немов би вирізаний з якої рами. Тип непримиримого вітця.

Акторці такий театральний спомин мусїв подобати ся.

— Колиб ти чула послїдну нашу розмову, там в старім домі, то не жартувалась би...

— Дай раз спокій тому, прошу тебе. Що до мене, я зовсїм не взяла єму за зле єго поведеня. Противно, я тїшилась би, аби колись мої сини так шанували память мою, як він своєї матери. Він трохи загонистий — от і всьо. Впрочім імовірно мав упереджене, як єго взагалї мають до акторок. І то зрозуміла річ.

— Нїчого тут зрозумілого. Не єго річию було осуджувати поступок вітця. Дїти повинні слухати і конець!... Нероба, покинув консулярну службу, мешкає в Альбої „Уніон“. Нагнав репортерів, котрі прийшли інтервенїювати єго в справі всхідній. Не дивота. Що він там знав ся на політицї! Цікавий я, що він тепер буде робити, чим займе ся? Із спадщини по матери не полишило ся певно ні гроша.

— Ми могли би єго запросити на обід. Тоді дізнаєсь би ти всего — промовила осторожно пані Блендер.

Замість відповіди учула голос подібний до рику медведя. Блендер зірвав ся від стола і чим скорше вийшов з комнати.

(Конець буде).

ві за місто і там при помочи свого візника кинув до якоїсь керниці, щоби она там утопила ся. То виділи здалека три польові і стрілили до убийників, але не поцілили нікого з них. Тоді поручник Трізер і его візник втекли а польові витягнули нещасливу женщину ще живу з керниці, але тяжко покалічену. Убийники пропали без сліду а велика маса людий зробила оногди велику демонстрацию перед полициєю, котра за мало енерґічно слідила за убийниками і дала їм втечи.

— **Заказ курення для молодих.** З днем 1 цьвітня с. р. увийшов в Анґлії в житє закон, після котрого особам понизше 16 літ не вільно курити. Поліцисти, дозорці городів і инші особи, що мають допильновувати публичного порядку, одержали заказ відбирати від всіх, що ділають против того закона, папіроси і тютюн, а так само не вільно й трафікантам під загрозою строгої кари продавати дітем тютюн і папіроси. Дальше розпорядженє постановляє також, що молодим особам не вільно ходити до шинків, а шинкарям не вільно продавати малолітним ґорівки та инших алькогольних напитків. Такий закон здав би ся дуже й у нас, а тоді чей було би може менше видко дітий в студентских мундурках з папіросами в зубах на улицях та студентских мундурків по шинках в місті і за містом.

— **Як їздить король зелізничий.** Ніякий монарх европейский не може позволити собі на такий збиток і такі вигоди, з якими їздить американьский король зелізничий Геррімен (Harriman). Коли тому богачеви навкучить ся сидіти в своїм бюрі при улици Бродвей в Ню Йорку, то він бере жінку і доньку до свого окремого поїзду та їде з ними трохи на проход по зелізницях. Коли відтак де приїде, то поїзд заводять на т. зв. мертву колію, а Геррімен виходить тоді зі своєю родиною і може через якийсь час любувати ся видом чужих сторін, котрі в его поспішній їзді можуть що хвиля зміняти ся. Єго поїзд складає ся з пять ваґонів. Ваґон, призначений лиш для его особи, містить в собі спальню, комнату до снідання і сальон зі скляними стінами, з котрого видко на всі сторони, а до спальні припирає ще малий кабінет з ванною до купаня. Другий ваґон містить в собі цілий ряд комнат до спаня. Половина третого служить за кухню, а друга половина за комнату столову. Четвертий ваґон єсть призначений до цілий канцелярийних, а наконець в пятім знаходять ся приміщення для служби і пакунків. Скоро поїзд де на якійсь стациї стане, причіпають зараз телеґрафічні проводи канцелярийного ваґона до телеґрафічних проводів на стациї, щоби „король“ міг висилати свої приказп на всі сторони Сполучених Держав. Персонал службовий, який супроводжає сего „високого“ достойника, складає ся з трох секретарів, двох стеноґрафів, одного лікаря, одного адвоката, двох телеґрафістів, пятьох кухарів, одного дворского і цілого штабу челяди.

Телеґрами.

Відень 8 цьвітня. Похорон славного артиста Зоненталя відбув ся нині перед полуднем після жидівского ритуалу при незвичайнім здвиженю народа. В домі жалоби явив ся перший гофмайстер цісарского двору кн. Монтенуово і висказав сочувств іменем цісаря. Явили ся також: представитель болгарского короля, віцебурмістр Відня, богато достойників, депутациї всіх віденьских театрів та депутациї з Праги, Берлина, Монахова і инших міст. По церемонії ритуальний похід похоронний пішов через місто до бурґтеатру, а звідси на кладовище. Число участників похорону подають на 100.000.

Відень 8 цьвітня. Чорногорске правительство вислало до австро-угорского посла бар. Куна слідуючу ноту: Маємо честь повідомити Вашу Ексц., що у відповіди на одержану нині від італіяньского посла в Цетини вість, вислали ми до него ноту, котрої відпис залучаємо. Уважаючи намірену зміну артикулу 29 берлиньского договора за вдоволяючу для інтересованих сторін, як також з причини, що Чорногора готова піддати ся рішеню держав що до зміни того артикулу, правительство чорногорске висказує надію, що нічо вже не стане на перешкоді розвозви і скріпленю добрих відносин межи монархією а князівством.

Константинополь 8 цьвітня. Ціла праса турецка займає ся убийством начального редактора ґазети „Сербешті“ Гасана Фемі. Опозицийні ґазети роблять притик під адресою молодотурецкого комітету, представляючи убитого яко жертву політичну.

Прага 8 цьвітня. Всї які тут були товариства молодежи ческо-радикальної розвязано за антимілітарну пропаґанду.

Барцельона 8 цьвітня. При ул. Кале Бобдерна вчера вечером вибухла бомба перед брамою підприємства Естебапеллі'го. Трох кельнерів з каварні зранило. Шкода значна.

Курс львівский.

Дня 6-го цьвітня 1909.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	580·—	590·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	390·—	400·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясн	552·—	553·—
Акциї фабр. Липиньского в Саноку	410·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·50	110·20
Банку гіпот 4½%	99·—	99·70
4½% листи застав. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв.	94·20	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4%	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·40	94·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·80	99·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·30	94·—
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	94·30	94·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	91·50	92·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	103·—	110·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	50·75	54·75
Угорскі черв. хреста	30·—	31·—
Італіянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор.	66·—	72·—
Базиліка 10 кор.	20·60	22·60
Joszif 4 кор.	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·30	11·38
Рубель паперовий	2·51	2·52
100 марок німецких	117·15	117·35
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20, 12·00, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **8·18,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Оголошеня.

Трускавець

Стация желізниці ДРОГОБИЧ.
— Сьвіжо заведені купелі ґазові природні. —
Вдихальня системи Вассмута.

Початок сезона 15-го мая.

В 1 і 3 сезоні о 30% дешевше.

Лікарі заведеня:
Ціс. рад. др. Е. Крижановский з Бучача.
Др. Тадій Прашіль зі Львова.

Положене: 405 м. над уров. моря серед лісистих хребтів гір.
Підсоне: підгірске, лагідне, сухе, без вітрів.
Мешканя: взірцеві, на взорець заграничних з постелию.
Купелі: сировичні, солоно-сірчані з квасом вуглевим, боровиново-зелізисті.
Води до питя: солоні, солоно-гіркі і мочегінна „Нафтузия“.

ПОРАДА: Недуги серця, нирок, міхура, астма, роздуте легких, ісхіяс, невральґія, ревматизм, ґіхт, затовстілість, гемороіди, сифіліс, недуги жіночі, кишкові, жолудкові, камінці жовчеві, виркові і пісок в мочи. (1—6)

Обширну брошуру о **ТРУСКАВЦИ** висилає на жадане **ЗАРЯД.**

Оповіщене.

Рада надзираюча Товариства задаткового в Снятині запрашає на

Загальні збори

котрі відбудуть ся дня 22 цьвітня 1909 року о годині 4-ій по полудни.

Порядок дневний:

1) Відчитане протоколу з послідних загальних зборів.
2) Замкнене рахунків за рік оборотовий 1908, спрвоздане комісиї шконтруючої і уділене Дирекциї абсолюторії.
3) Затверджене роздiлу зисків докованого по мисли §. 79.
4) Вибір 5 членів до ради надзираючої.
5) Внесеня членів.

З Ради надзираючої Товариства задаткового.

Снятин, дня 31 марта 1909.

Секретар ЙОСИФ МУШИНЬСКИЙ. Предсїдатель ФИЛИМОН ОГОНОВСКИЙ.

Інсерати

до „Народної Часописи“ і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Найліпше! Найтаньше! Найскорше!

переправляє до

АМЕРИКИ і КАНАДИ

М. Ґ. ФРЕЙДБЕРҐ

Головне бюро подорожи

АНТВЕРПІЯ Van Leriusstraat 10 БЕЛЬҐІЯ	РОТТЕРДАМ Postfach 322 ГОЛЯНДИЯ.

Шкіряні вироби з росийскої шкіри!

Пара чобіт з росийскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із росийскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К. Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Братя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандити у жидів, памятайте на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолі і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач
Струтин, п. Долина ад Стрий.

Головна Аґенция дневників і оголошень у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всі дневники краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Надопада. (Телефон ч. 527).